

Из наведеног законског оквира произлази да се на плате, накнаде и друга примања запослених и изабраних и постављених лица у органима јединица локалне самоуправе и даље примењују одредбе Закона о платама у државним органима и јавним службама. Према одредбама тог закона, основну плату изабраних, именованих и постављених лица и запослених чини производ основнице за обрачун плате и коефицијента (члан 2. став 3), при чему, коефицијент, као један од два елемента за обрачун плате, не само да изражава сложеност послова, одговорност, услове рада и стручну спрему, већ је у њему, како је то изричито прописано чланом 4. став 2. Закона, садржан и додаток на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Такође, Уставни суд истиче да из одредаба члана 9. Закона следи да јединица локалне самоуправе јесте овлашћена да својим актом утврди коефицијенте за обрачун и исплату плате како изабраних и постављених лица, тако и запослених у органима те јединице локалне самоуправе, али да ово овлашћење трпи два законска ограничења. Прво, да се коефицијенти за обрачун и исплату плате не могу утврђивати у висини која је изнад Законом прописане висине за тачно одређене категорије лица, према Законом прописаним критеријумима и, друго, да се не може предвидети увећање плате по основу било ког додатка за који је Законом прописано да је већ садржан у коефицијенту.

Имајући у виду да је доносилац оспореног општег акта одредбама чл. 11. и 12. Одлуке уредио, као посебно примање запослених у градским управама и изабраних, односно постављених лица у тој јединици локалне самоуправе, додатке на плату по основу месечног додатка за исхрану у току рада и додатка на име регреса за коришћење годишњег одмора, а да су додаци по овим основима, сагласно изричитој одредби члана 4. став 2. Закона, већ садржани у коефицијенту на основу кога се врши обрачун и исплата плата изабраним и постављеним лицима и запосленима у органима града Новог Пазара, то је Уставни суд оценио да одредбе чл. 11. и 12. Одлуке нису сагласне са одредбом члана 4. став 2. Закона о платама у државним органима и јавним службама. Поред тога, Уставни суд је констатовао да су одредбе члана 1. став 2. тач. 3. и 4. Одлуке у непосредној правној вези са оспореним одредбама чл.

11. и 12. Одлуке, јер је тим одредбама предвиђено да се накнадама и другим примањима сматрају, поред осталих, додаток за исхрану у току у рада и додаток на име регреса за коришћење годишњег одмора, те је на основу њих потом, одредбама чл. 11. и 12. Одлуке, одређена висина ових додатака. Полазећи од наведеног, а с обзиром на то да Уставни суд у поступку оцењивања уставности и законитости, сагласно одредби члана 54. став 1. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС”, бр. 109/07, 99/11, 18/13 – Одлука УС, 40/15 – др. закон и 103/15), није ограничен захтевом предлагача, Суд је утврдио да нису у сагласности са законом ни одредбе члана 1. став 2. тач. 3. и 4. Одлуке.

Будући да је оценио да одредбе члана 1. став 2. тач. 3. и 4. и чл. 11. и 12. Одлуке нису у сагласности са законом, а да према одредби члана 195. став 2. Устава Републике Србије, статута, одлуке и сви други општи акти аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе морају бити сагласни са законом, Уставни суд је утврдио да наведене одредбе Одлуке нису у сагласности ни са Уставом.

С обзиром на то да је донео коначну одлуку, Уставни суд је захтев предлагача за обуставу извршења појединачних аката и радњи предузетих на основу оспорених одредаба Одлуке одбацио, на основу одредбе члана 56. став 3. Закона о Уставном суду.

Сагласно свему изложеном, Уставни суд је, на основу одредаба члана 42а став 1. тачка 2), члана 45. тач. 1) и 4) и члана 46. тачка 3) Закона о Уставном суду и члана 89. Пословника о раду Уставног суда („Службени гласник РС”, број 103/13), донео Одлуку као у изреци.

На основу члана 168. став 3. Устава, одредбе члана 1. став 2. тач. 3. и 4. и чл. 11. и 12. Одлуке о накнадама и другим примањима запослених у градским управама и изабраних, односно постављених лица, наведене у изреци, престају да важе даном објављивања Одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Број УО-70/2017

Председник Уставног суда,
Весна Илић Прелић, с.р.

ДРУГИ ДРЖАВНИ ОРГАНИ И ДРЖАВНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

2946

На основу члана 43. став 3, члана 46. и члана 221. став 1. тачка 1) Закона о здравственом осигурању („Службени гласник РС”, бр. 107/05, 109/05 – исправка, 57/11, 110/12 – УС, 119/12, 99/14, 123/14, 126/14 – УС, 106/15 и 10/16 – др. закон),

Управни одбор Републичког фонда за здравствено осигурање, на седници одржаној 21. јула 2017. године, донео је

ПРАВИЛНИК

о измени и допуни Правилника о Листи лекова који се прописују и издају на терет средстава обавезног здравственог осигурања

Члан 1.

У Правилнику о Листи лекова који се прописују и издају на терет средстава обавезног здравственог осигурања („Службени гласник РС”, бр. 45/17, 56/17 – исправка и 70/17, у даљем тексту: Листа лекова), у Листи Б, група G, лек PARTUSISTEN (ЈКЛ 0142102) брише се.

Члан 2.

У Листи лекова, у Листи Д, група G, после лека metilergometrin^o (N003871) додаје се лек fenoterol (N003947) који гласи:

ŠIFRA LEKA	ATC	INN	FO	JAČINA LEKA	INDIKACIJE
N003947	G02CA03	fenoterol	injekcija/infuzija	0.05 mg/ml	

Члан 3.

Овај правилник, по добијању сагласности Владе ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредбе члана 1. која се примењује од 31. децембра 2017. године.

01/2 број 450-4403/17

У Београду, 21. јула 2017. године

Управни одбор Републичког фонда за здравствено осигурање

Председник,
Вања Мандић, с.р.